

Ulu'l-Azm Peygamberlerin duâda birleşmeleri

“Kahraman” rumuzlu okuyucumuz: “Namazın farz kılınışı esnasında Mi’raçta Hazret-i Musa (as) ile Hazret-i Muhammed’in (asm) hep rica içinde olmaları ve Allah’ın bu ricaları dikkate alarak namazı beş vakte indirmesini biçim olarak aklına sığdıramayanlar var. Bunun hikmeti nedir? Allah diğer emirlerinde olduğu gibi doğrudan emredemez miydi?”

Dua Kapısı Her Zaman Açıktır

Hiç şüphesiz Allah dilediğini dilediği biçimde emreder. Fakat namazın teşrîinde Peygamberlerine de söz hakkı tanınması ve ricâ kapısını hep açık tutması sayısız hikmetleri de beraberinde getirmiştir. Bunların başlıcalarını sıralayalım:

1- Her şeyden önce, Cenâb-ı Hak elbette kullarının güç yetirebileceği ve güç yetiremeyeceği her şeyi biliyor. Peygamberinin kalbinden geçenleri biliyor. Bunda şüphe yoktur. O halde, işi duâya ve niyaza bırakmasının hikmeti nedir, denilmez. Çünkü kullarından her konuda sınırsız dua ve niyaz isteyen zaten Kendisi değil midir? Duâ bir ibadettir ve dua kapısı her zaman açıktır.

2- Cenâb-ı Hakk’ın kullarını ne derece sevdiği, kulları üzerindeki sonsuz rahmeti ve eşsiz merhameti, kullarının yükümlülükleri konusundaki ricaları kabul buyurması ve kullarının sorumluluklarını olabildiğince hafifletmesiyle gözler önüne serilmiştir.

3- Namaz gibi İslâm’ın temelinde yer alan bir ibadetin farz kılınması esnasında Peygamber Efendimizin (asm) gösterdiği ulvî çaba ve gayret, Peygamber Efendimizin (asm) ümmetine ne derece düşkün olduğunu, ümmetine şefkat duyduğunu heybetli ve azametli bir biçimde gösterir.

4- Cenâb-ı Mevlâ, “Duânız olmazsa ne ehemmiyetiniz var?”¹ buyuruyor. Duâların en ulvîsi, en hayranlık uyandıranı, en heybetlisi, en yücesi, en şefkatlisi, en güzeli, en

kudsîsi, en nezihî elbette rahmet Peygamberi Hazret-i Muhammed'in (asm), namaz gibi bir emirle ilgili olarak ümmetinin manevî yükünü hafifletmek için Rabb-i Kerim'e yaptığı münacat olsa gerektir. Her yalvarışta Allah'ın namazı biraz daha hafifletmesi, O'nun bizi ne denli rahmetiyle sardığının en açık delilidir.

Takvada Yardımlaşmak Esastır

5- En yüksek, en büyük, en hoş, en manidar istişare örneği, her halde namaz gibi umum insanlığı ilgilendiren bir emirde ulu'l-azm Peygamberlerin istişaresi olsa gerektir. Demek nebiler ve resuller insanlığın huzuruna ve kurtuluşuna ne kadar önem veriyorlar, ümmetin sıkıntıları karşısında ne kadar ince ve lâtîf yüreklidirler ki, bir emrin farz kılınması meselesinde baş başa verip Cenâb-ı Hak'a ricâda bulunmaya karar veriyorlar.

6- Cenâb-ı Hak, "İyilikte ve takvada yardımlaşınız."2 buyurmaktadır. Ulû'l-azm peygamberlerin namaz konusunda gösterdikleri bu gayret, ümmetleri lehine en ulvî bir problemin çözümünde gösterdikleri yardımlaşmadan başka bir şey değildir.

7- Cenâb-ı Allah, "Şayet kullarım, sana Benden sorarlarsa, bilsinler ki, gerçekten ben çok yakınımıdır. Bana duâ edenin duâsını kabul ederim."3 buyurmaktadır. Cenâb-ı Hak duâları kabul buyurduğunu böyle bir rahmet tecellisi vesilesiyle bilfiil göstermiştir. Namazı emretme hakkı bizzat kendisine ait olduğu halde, kulunun ricalarını kabul buyurmak suretiyle her türlü başvuruları makul ve kabul edilir bulduğunu, fazlını, lütfunu, ihsanını, ikramını, merhametini ve şefkatini gösterecek biçimde duâ ve niyazlara olumlu cevap verdiğini insanlığa göstermiştir.

Namazda Rahmet İmzası

8- Cenâb-ı Hak, namaz gibi bir ibadeti teşri kılarken elçisinin görüşlerini de almakla iyi bir yöneticinin işleri ile ilgili karar verme ve idare etmede personelinin görüş ve düşüncelerine de değer vermesi gerektiğini bizzat göstermiştir. Cenâb-ı Allah bu yaklaşımıyla kâinatın Sultanı olduğunu göstermiştir.

9- Duâ ve niyaz hususunda, ihtiyacını arz edene kadar, problemi çözene kadar, istediğini alana kadar, Allah'a duâ etmenin ve niyazda bulunmanın bir sünnet olduğunu Peygamber Efendimiz (asm) bu vesileyle ümmetine göstermiştir. Ümmeti lehine dileğini en güzel biçimde Allah'a arz etmiş ve en lâtîf derecede duâsında ısrar buyurmuş ve Allah'ın rahmetiyle ve lütfuyla netice de almıştır.

Demek, Bedüzzaman Hazretlerinin ifadesiyle, külfeti pek az, hoş, güzel ve ulvî bir hizmet olan ve ücreti pek büyük olan namazın günlük ömrümüzün ancak bir saatini

alacak şekilde emredilmiş olması, eşsiz bir rahmetten başka bir şey değildir.

Dipnotlar:

1- Furkan Sûresi, 25/77.

2- Mâide Sûresi, 5/2.

3- Bakara Sûresi, 2/186.